

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2003 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2341/2002⁽¹⁾ siltä osin kuin siinä ei vahvisteta Espanjalle kiintiöitä, jotka koskevat kalastusmahdollisuuksia Pohjanmerellä ja jotka on jaettu ennen Espanjan liittymistä Euroopan yhteisöön
- velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Syrjäntäkiellon periaatteen loukkaaminen: Siirtymäajan päätyttyä 31.12.2002 Espanjan kalastajat ovat samassa asemassa kuin muiden jäsenvaltioiden kalastajat, ja niiden on saatava yhtäläinen pääsy vesialueille ja yhtäläinen mahdollisuus hyödyntää vesiluonnonvaroja. Vaikka ennen vuotta 2003 Espanja ei voinut vedota Espanjan alusten kalastustoimintaan Pohjanmerellä vertailujaksolla 1973–1978, koska silloin sovellettiin liittymisasiakirjan mukaista poikkeusjärjestelmää, nykyisin se on sitä vastoin otettava huomioon jakoperusteen muuttamiseksi, sillä ainoastaan tällä tavoin järjestelmä ei ole syrjäntäkiellon vastainen. Siten kunkin jäsenvaltion kalastajille asetettaisiin rajoituksia siinä suhteessa, jossa ne ovat kalastaneet ennen kuin vesiluonnonvarojen säilyttämistä koskeva yhteisön järjestelmä tuli voimaan.
- Espanjan liittymisasiakirjan rikkominen: Siirtymäkauden päättymisestä lähtien Espanja osallistuu täysimääräisesti yhteiseen kalastuspolitiikkaan, mikä edellyttää Pohjanmeren vesiluonnonvarojen uutta jakoperustetta vuonna 1983 käytettyjen kriteerien pohjalta: näitä ovat historialliset saaliit, kalastusmahdollisuuksien menettäminen kolmansien maiden kalastuspaikoilla ja kalastuksesta riippuvaisten alueiden käsite. Kun riidanalaisessa asetuksessa ei ole annettu Espanjalle osaa kiintiöistä, jotka on jaettu ennen kuin Espanja liittyi Pohjanmeren yhteisön vesialueille, siirtymäkautta on jatkettu liittymisasiakirjassa määrättyä pidemmälle ja siten sen määräysten vastaisesti.
- Suhteellisen vakauden periaatteen loukkaaminen: Suhteellisen vakauden periaate ei ole sama kuin neuvoston vuonna 1983 kyseisen periaatteen soveltamiseksi vahvistama jakoperuste. Suhteellisen vakauden periaate on soveltamisalaltaan yleinen, ja sitä sovelletaan kaikkia TAC:n piiriin kuuluvia yhteisön pyyntimahdollisuuksia koskevien kansallisten kiintiöiden jakoon, kun taas vuoden 1983 jakoperusteessa vahvistettua jakosuhdetta voi-

daan muuttaa eri seikkojen muuttuessa. Espanjan liittymisasiakirjan mukaisen siirtymäkauden päätyminen ja sen seurauksena maan täysimääräinen osallistuminen yhteiseen kalastuspolitiikkaan edellyttää, että tätä jakoperustetta muutetaan siltä osin kuin siinä viitataan pyyntiin Pohjanmereen kuuluvilla yhteisön vesialueilla ja että Espanjan aluksille annetaan prosenttimäärä ennen Espanjan liittymistä Euroopan yhteisöön jaetuista kiintiöistä siten, että huomioon otetaan vuoden 1983 jakoperusteet eli historiallinen kalastustoiminta, sillä Espanjan alukset harjoittivat näillä vesialueilla huomattavaa kalastustoimintaa, joka piti lopettaa liittymisasiakirjaan sisältyneen tilapäisen kalastuskiellon vuoksi, kalastusmahdollisuuksien menettäminen kolmansien maiden vesialueilla ja erityinen toiminta alueilla, jotka ovat erityisen riippuvaisia kalastuksesta ja sen liitännäistoiminnoista.

Viimeksi mainitun kriteerin osalta on jakoperustetta vahvistettaessa huomattava, että asetuksen N:o 2371/2002⁽²⁾ johdanto-osan 16., 17. ja 18. perustelukappaleen mukaan suhteellisen vakauden käsite olisi ymmärrettävä siten, että otetaan huomioon muun ohella "tiettyjen rannikkoyhteisöjen kalastuksesta riippuvuus" ja "niiden alueiden erityistarpeet, joiden paikallinen väestö on erityisen riippuvainen kalastuksesta ja sen liitännäistoiminnoista, siten kuin neuvosto on päättänyt 3 päivänä marraskuuta 1976 antamassaan päätöslauselmassa", mikä merkitsee sitä, että silloin kun kiintiöt jaetaan, suhteellisen vakauden periaatteen mukaan on otettava huomioon ainoastaan alueet, joiden paikallinen väestö on sillä hetkellä erityisen riippuvainen kalastuksesta ja sen liitännäistoiminnoista, eikä alueita, joille nämä piirteet olivat aikoinaan ominaisia mutta jotka jäsenvaltioiden sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen myötä eivät enää nykyisin ole niistä riippuvaisia.

⁽¹⁾ EYVL L 356, 31.12.2002, s. 12.

⁽²⁾ Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annettu neuvoston asetus (EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59).

Euroopan yhteisöjen komission 19.3.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-121/03)

(2003/C 135/15)

Euroopan yhteisöjen komission on nostanut 19.3.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningas-

kuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on sen oikeudellisen yksikön virkamies Gregorio Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– toteaa, että

- a) koska Espanjan kuningaskunta ei ole toteuttanut toimia, jotka ovat tarpeen direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY⁽²⁾, 4, 9 ja 13 artiklan nojalla sille kuuluvien velvollisuuksien täyttämiseksi, sillä se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jätteistä, jotka ovat peräisin Baix Terin alueella Geronan maakunnassa sijaitsevista sikaloista, huolehditaan tai että ne hyödynnetään vaarantamatta ihmisten terveyttä ja aiheuttamatta vahinkoa ympäristölle ja koska se ei ole antanut suurelle osaa näistä sikaloista direktiivissä edellytettyä lupaa ja koska se ei ole määräajoin tehnyt tarpeellisia tarkastuksia näissä laitoksissa;
- b) koska Espanjan kuningaskunta ei ole arvioinut ennen kyseisiä sikaloita koskevien hankkeiden toteuttamista tai niiden muutosta kyseisten hankkeiden vaikutuksia, mikä on ristiriidassa direktiivin 85/337/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on alkuperäisessä versiossaan tai muutettuna direktiivillä 97/11/EY⁽⁴⁾, 2 artiklassa ja 4 artiklan 2 kohdassa edellytetyn kanssa;
- c) koska Espanjan kuningaskunta ei ole suorittanut kanteessa kyseessä olevien sikaloitten osalta hydrogeologisia tutkimuksia, jotka ovat tarpeen alueella, jota pilaantuminen uhkaa, mikä on ristiriidassa direktiivin 80/68/ETY⁽⁵⁾ 3 artiklan b alakohdan, 5 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan kanssa;
- d) koska Espanjan kuningaskunta on ylittänyt Baix Terin alueen useissa julkisissa vedenjakeluverkoissa suurimman sallitun nitraattimäärän, joka on vahvistettu direktiivin 80/778/ETY⁽⁶⁾ liitteessä I olevan C kohdan 20. kohdassa, mikä on ristiriidassa kyseisen direktiivin 7 artiklan 6 kohdassa edellytetyn kanssa;

Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut edellä mainittujen direktiivien mukaisia velvoitteitaan;

- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Edellä kohdissa a)–c) esitetyt rikkomiset liittyvät Geronassa olevalla Baix Terin alueella sijaitsevien useiden intensiivistä siiankasvatusta harjoittavien laitosten rakentamiseen, laajentamiseen ja toimintaan. Vaikka Espanjan

viranomaiset väittävät, että maataloudesta peräisin olevat jätteet jäävät direktiivin 75/442/ETY soveltamisalan ulkopuolelle, sikaloissa syntyvät jätteet (erityisesti eläinten raadot ja lietteet) kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan, koska ei ole olemassa mitään erityistä yhteisön lainsäädäntöä, joka kattaisi kaikki näistä jätteistä huolehtimista koskevat aspektit.

Baix Terin vedenkeruualueen vesien pilaantuminen, joka on aiheutunut kyseisellä alueella sijaitsevista sikaloissa yhä enenevässä määrin syntyvistä lietteistä, on ristiriidassa direktiivin 75/442/ETY 4 artiklassa säädetyn kanssa ja merkitsee näin ollen tämän säännöksen selvää rikkomista. Itse Espanjan viranomaiset ovat myöntäneet asiakirjoissaan kyseisten vesien pilaantumisen, joka on johdettavissa myös niistä analyyseistä, jotka Espanjan viranomaiset ovat esittäneet komissiolle.

26.9.2001, joka oli sen määräajan viimeinen päivä, joka Espanjan kuningaskunnalle oli asetettu velvollisuuksiensa täyttämiseksi, suurella osalla toiminnassa olevista Baix Terin alueella sijaitsevista sikaloista ei ollut direktiivin 75/442/ETY 9 artiklassa edellytettyä lupaa.

Espanjan viranomaiset eivät ole voineet näyttää toteen, että ne tosiasiaa olisivat suorittaneet asianmukaisia määräajoin tehtäviä tarkastuksia kaikissa olemassa olevissa laitoksissa (niitä on yli 220 3.12.2001 toimitetussa kirjelmässä olevan sikalaluettelon mukaan) tai suuressa osassa olemassa olevia laitoksia direktiivin 75/442/ETY 13 artiklassa edellytetyllä tavalla. Tässä kanteessa kyseessä olevien sikaloitten osalta Espanja ei ole täyttänyt direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on alkuperäisessä versiossaan tai muutettuna direktiivin 97/11/EY, 2 artiklan ja 4 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan. Itse Espanjan viranomaiset myöntävät, lähinnä perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa, että tässä oikeudenkäynnissä kyseessä olevien sikaloitten vaikutuksia ei ole arvioitu ennen niiden rakentamista tai laajentamista.

Espanjan viranomaisten esittämä peruste, jonka mukaan direktiiviä 80/68/EY ei ole rikottu, koska kaikkiin sikaloihin sovelletaan hallinnollista järjestelmää, jonka yhtenä tavoitteena on taata se, että kyseiset laitokset huolehtivat tuottamistaan jätteistä asianmukaisella tavalla, joka ei vahingoita pohjavesiä, ei todista, että tarpeelliset hydrogeologiset tutkimukset olisi tehty. Lisäksi Espanjalle velvollisuuksien täyttämiseksi asetetun määräajan viimeisenä päivänä suureen osaan Baix Terin alueella sijaitsevia sikaloita ei vielä ollut sovellettu edellä mainittua hallinnollista järjestelmää.

- Kantajan esittämistä tosiseikoista sekä Espanjan viranomaisten komissiolle antamista vastauksista ja toimitta-

mista tiedoista ilmenee, että useissa Baix Terin alueella sijaitsevilla kunnissa on toistuvasti rikottu direktiivissä 80/778/ETY vahvistettuja nitraatin enimmäismääriä, mikä on johtanut siihen, että tietyissä tapauksissa nitraattipitoisuus on ollut erityisen korkea.

- (¹) Jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 194, s. 39).
- (²) Jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamisesta 18 päivänä maaliskuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32).
- (³) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 175, s. 40).
- (⁴) Direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 73, s. 5).
- (⁵) Pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 1980, s. 43).
- (⁶) Juomaveden laadusta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 229, s. 11).

Consiglio di Stato (neljäs jaosto) 28.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa Ministero della Salute vastaan Codacons ja Federconsumatori, muuna asianosaisena: Lega delle Cooperative

(Asia C-132/03)

(2003/C 135/16)

Consiglio di Stato (neljäs jaosto) on pyytänyt 28.1.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.3.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua valitusasiassa Ministero della Salute vastaan Codacons ja Federconsumatori, muuna asianosaisena: Lega delle Cooperative seuraavaan kysymykseen:

Onko asetuksen (EY) N:o 1139/98(¹) 2 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, sellaisena kuin se on korvattuna asetuksen (EY) N:o 49/2000(²) 1 artiklalla, sovellettava myös imeväisille ja alle 3-vuotiaille pikkulapsille tarkoitettuihin elintarvikkeisiin, ja erityisesti jos tällaisissa tuotteissa on satunnaisesti geneettisesti muunnetuista organismeista peräisin olevia aineksia, joiden määrä on enintään yksi prosentti ainesosasta, onko ne ilmoitettava pakkausmerkinnöissä?

(¹) EYVL L 159, 3.6.1998, s. 4.

(²) EYVL L 6, 11.1.2000, s. 13.

Tribunale Ordinario di Torinon, Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari, 25.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajina ovat Alessandro Nizza ja Giacomo Pizzi

(Asia C-133/03)

(2003/C 135/17)

Tribunale Ordinario di Torino, Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari, on pyytänyt 25.2.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.3.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua rikosasiassa, jossa vastaajina ovat Alessandro Nizza ja Giacomo Pizzi seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Voidaanko katsoa, että direktiivin 68/151/ETY(¹) 6 artiklassa jäsenvaltiot velvoitetaan säätämään asianmukaiset seuraamukset yhtiön tilinpäätöksen, taseen ja tuloslaskelman julkistamatta jättämisen lisäksi siitä, että ne tai muut yhtiön osakkaille tai yleisölle tarkoitetut ilmoitukset, jotka koskevat yhtiön taloudellista tilaa, sen omaisuutta tai sen rahoitusasemaa ja jotka yhtiöllä on velvollisuus toimittaa itsestään tai yritysryhmästä, johon se kuuluu, on julkaistu virheellisinä?
- 2) Onko tämä jäsenvaltioilla oleva velvollisuus säätää ensimmäisessä ja neljännessä direktiivissä (68/151/ETY ja 78/660/ETY(²) tarkoitetuista rikkomuksista asianmukaiset seuraamukset huomioon ottaen näitä direktiivejä ja erityisesti perustamissopimuksen 44 artiklan 3 kohdan g alakohtaa, direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa ja direktiivin 78/660/ETY 2 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa (sellaisina kuin nämä direktiivit ovat direktiiveillä 83/349/ETY(³) ja 90/605/ETY(⁴) täydennettyinä), tulkittava siten, että näiden säännösten ja määräysten vastaisena on pidettävä sellaista jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka mukaan rangaistavaa ei ole se, että yhtiö jättää julkistamatta kyseiset asiakirjat tai julkistaa ne virheellisinä, ja jossa säädetään seuraamusjärjestelmä, jossa kyseessä olevien etujen suojaamiseksi tarkoitetut seuraamukset eivät käytännössä täytä tehokkuuden, oikeasuhtaisuuden ja varoittavuuden vaatimuksia?
- 3) Onko edellä mainittuja direktiivejä ja erityisesti perustamissopimuksen 44 artiklan 3 kohdan g alakohtaa, direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa ja direktiivin 78/660/ETY 2 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa (sellaisina kuin nämä direktiivit ovat direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY täydennettyinä), tulkittava siten, että näiden säännösten ja määräysten vastaisena on pidettävä sellaista jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka mukaan silloin kun on kyse sekä osakkaiden että kolmansien intressien suojaamiseksi asetettujen velvoitteiden, jotka koskevat yhtiötä koskevien tietojen julkistamista ja